

Kontakty z Mediami i
Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej
KOMUNIKAT PRASOWY nr 83/12
Luksemburg, 21 czerwca 2012 r.

Wyrok w sprawie C-15/11
Leopold Sommer / Landesgeschäftsstelle des Arbeitsmarktservice Wien

W okresie przejściowym wynoszącym najwyżej pięć lat licząc od przystąpienia Bułgarii do Unii Europejskiej, warunki dostępu studentów bułgarskich do rynku pracy innego państwa członkowskiego nie mogą być bardziej restrykcyjne niż warunki stosowane wobec studentów z państw trzecich

Protokół dotyczący warunków i uzgodnień w sprawie przyjęcia Republiki Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej¹ stanowi, że w okresie przejściowym, który może wynosić do pięciu lat od dnia przystąpienia, dostęp obywateli bułgarskich do rynku pracy państw członkowskich podlega środkom krajowym lub środkom wynikającym z umów dwustronnych. Ten sam protokół ustanawia też jednak zasadę pierwszeństwa dla obywateli Unii. I tak, państwa członkowskie mają obowiązek, niezależnie od środków przyjętych w okresie przejściowym, przyznawać pierwszeństwo w dostępie do swoich rynków pracy raczej obywatelom państw członkowskich niż pracownikom będącym obywatelami państw trzecich.

Leopold Sommer, obywatel austriacki, złożył w styczniu 2008 r. wniosek o wydanie zezwolenia na zatrudnienie obywatela bułgarskiego, który studiował w Austrii i przebywał tam od ponad roku, w celu przyjęcia go do pracy jako kierowcy w wymiarze 10,25 godzin tygodniowo i za wynagrodzeniem w wysokości 349 euro brutto miesięcznie. Student ten miał wykonywać nocne dostawy w Wiedniu.

Landesgeschäftsstelle des Arbeitsmarktservice Wien (agencja regionalna urzędu pracy i zatrudnienia w Wiedniu, Austria) oddaliła ten wniosek z tego względu, że maksymalna liczba pracowników zagranicznych, ustalona dla kraju związkowego Wiedeń na 66 000, została już przekroczona o 17 757 dodatkowych pracowników zagranicznych.

Verwaltungsgerichtshof (sąd administracyjny, Austria), do którego wpłynęła sprawa, stwierdził, że zgodnie z uregulowaniem austriackim pozwolenie na zatrudnienie może być wydane jedynie wtedy, gdy sytuacja na rynku pracy i jego rozwój pozwalają na zatrudnienie i gdy nie stoją temu na przeszkodzie ważne interesy publiczne lub ogólnogospodarcze. Ponadto, w przypadku przekroczenia maksymalnej dopuszczalnej liczby cudzoziemców ustalonej w rozporządzeniu, wydanie pozwolenia na zatrudnienie jest uzależnione od spełnienia określonych dodatkowych warunków. Sąd ten dodał, że ocena sytuacji na rynku pracy i jego rozwoju powinna być dokonywana w sposób systematyczny, a nie tylko w wyjątkowych przypadkach. Zwrócił się więc do Trybunału z pytaniem, czy takie uregulowanie jest zgodne z prawem Unii.

W dzisiejszym wyroku Trybunał podkreślił, po pierwsze, że warunki dostępu studentów bułgarskich do rynku pracy w okres zaistnienia okoliczności faktycznych w omawianej w sprawie nie mogą być bardziej restrykcyjne niż te, które stosowane są wobec obywateli państw trzecich. Zgodnie bowiem z zasadą pierwszeństwa zawartą w protokole w sprawie przyjęcia, obywatele bułgarscy nie powinni korzystać jedynie z takich samych warunków dostępu do rynku pracy państw

¹ Protokół dotyczący warunków i uzgodnień w sprawie przyjęcia Republiki Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej (Dz.U. 2005 L 157, s. 29).

członkowskich jak obywatele państw trzecich, lecz powinni korzystać z pierwszeństwa w stosunku do tych ostatnich.

Po drugie, Trybunał wskazał, że ustawodawstwo austriackie zastrzega wobec obywateli bułgarskich traktowanie bardziej restrykcyjne niż traktowanie, z jakim spotykają się obywatele państw trzecich.

Zgodnie bowiem z prawem Unii², po upływie pierwszego roku pobytu studenta będącego obywatelem państwa trzeciego, przyjmujące państwo członkowskie może powołać się na sytuację na swoim rynku pracy jedynie w wyjątkowych przypadkach i pod warunkiem, że przedsięwzięte środki są uzasadnione i proporcjonalne do zamierzonego celu.

Tymczasem uregulowanie austriackie wymaga przeprowadzania systematycznej oceny rynku pracy oraz przewiduje, że wydanie pozwolenia na zatrudnienie jest dopuszczalne jedynie wtedy, gdy miejsce pracy, które miałyby zająć cudzoziemiec, nie może zostać obsadzone przez pracownika krajowego ani dostępnego na rynku pracy cudzoziemca. Uregulowanie to nakłada więc obowiązek uwzględnienia sytuacji na rynku pracy bez potrzeby wykazywania, że istnieje wyjątkowa sytuacja uzasadniająca to uwzględnienie.

Odnosnie do przepisu uregulowania austriackiego, który w razie przekroczenia ustalonej dla krajów związkowych maksymalnej liczby zatrudnionych cudzoziemców uzależnia wydanie pozwolenia na zatrudnienie, oprócz systematycznej oceny sytuacji na rynku pracy i jego rozwoju, od spełnienia dalszych warunków, Trybunał wyjaśnił, że skoro prawo Unii stoi na przeszkodzie takiej systematycznej ocenie, tym bardziej wyklucza bardziej restrykcyjne środki krajowe.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) wyroku znajduje się na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

² Dyrektywa Rady 2004/114/WE z dnia 13 grudnia 2004 r. w sprawie warunków przyjmowania obywateli państw trzecich w celu odbywania studiów, udziału w wymianie młodzieży szkolnej, szkoleniu bez wynagrodzenia lub wolontariacie (Dz.U. L 375, s. 12).